Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 16 päivänä syyskuuta 1985,

farmasian tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi farmasian alalla

(85/433/ETY)

(EYVL L 253, 24.9.1985, s. 37)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston direktiivi 85/584/ETY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985	L 372	42	31.12.1985

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 16 päivänä syyskuuta 1985,

farmasian tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi farmasian alalla

(85/433/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 49 ja 57 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo, että

perustamissopimuksen mukaisesti kaikenlainen kansalaisuuteen perustuva syrjintä sijoittautumisen ja palvelujen tarjoamisen yhteydessä on kielletty siirtymäkauden päätyttyä; kyseistä kansalaisuuteen perustuvaa kohtelua koskevaa periaatetta sovelletaan erityisesti myönnettäessä lupa tietyn toiminnan harjoittamista varten sekä ammatillisten järjestöjen tai toimielimien rekisteriin merkitsemisessä tai niiden jäsenyyden saamisessa,

kuitenkin näyttää suotavalta saattaa voimaan tiettyjä säännöksiä sijoittautumisvapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi,

perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan h alakohdan mukaisesti jäsenvaltiot eivät saa myöntää minkäänlaista tukea, joka saattaisi vääristää sijoittautumisen edellytyksiä,

perustamissopimuksen 57 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että annetaan direktiivit tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta,

ottaen huomioon tämänhetkiset erot jäsenvaltioissa annettavassa farmasian koulutuksessa on tarpeen antaa tietyt yhteensovittamissäännökset, joiden avulla jäsenvaltiot voivat vastavuoroisesti tunnustaa tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat; tällainen yhteensovittaminen on toteutettu tiettyä farmasian alan toimintaa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 16 päivänä syyskuuta 1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/432/ETY ([4]),

joissakin jäsenmaissa tiettyihin farmasian alan tehtäviin pääsemiseksi edellytetään asianmukaisen tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan lisäksi täydentävää ammattikokemusta; koska jäsenvaltiot eivät vielä ole yhtä mieltä tästä kysymyksestä, ongelmien poistamiseksi on suositeltavaa tunnustaa riittäväksi edellytykseksi asianmukainen samanpituinen käytännön harjoittelu, joka on suoritettu toisessa jäsenvaltiossa,

jotkut jäsenvaltiot, joissa kansallisen terveyspolitiikan tarkoituksena on muun muassa turvata tyydyttävä lääkkeiden saatavuus niiden koko alueella, rajoittavat uusien apteekkien perustamista, kun taas toiset jäsenvaltiot eivät ole antaneet tällaisia säännöksiä; tällaisissa olosuhteissa on ennenaikaista säätää, että farmasian tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen tunnustamisen tulee koskea myös proviisorintoimen harjoittamista sellaisen apteekin hoitajana, joka on ollut avoinna yleisölle vähemmän

([1]) EYVL N:o C 35, 18.2.1981, s. 6 ja EYVL N:o C 40, 18.2.1984, s. 4
([2]) EYVL N:o C 277, 17.10.1983, s. 160
([3]) EYVL N:o C 230, 10.9.1981, s. 10
([4]) EYVL N:o L 253, 24.9.1985, s. 34

▼B

kuin kolme vuotta; komission ja neuvoston on tutkittava tätä kysymystä uudelleen tietyn ajan kuluessa,

koska direktiivi tutkintotodistusten vastavuoroisesta tunnustamisesta ei välttämättä merkitse kyseisten tutkintotodistusten edellyttämän koulutuksen vastaavuutta, muodollisen koulutustodistuksen kyseessä ollessa tulee näiden pätevyystodistusten käyttö sallia vain sen jäsenvaltion kielellä, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee,

helpottaakseen kansallisten viranomaisten toimintaa tämän direktiivin soveltamiseksi, jäsenvaltiot voivat määrätä, että tässä direktiivissä säädetyt koulutusvaatimukset täyttävän henkilön on muodollisten koulutustodistusten lisäksi esitettävä sen maan toimivaltaisen viranomaisen, josta hän on peräisin tai josta hän tulee, antama todistus siitä, että kyseiset koulutustodistukset ovat sellaisia, joita tässä direktiivissä tarkoitetaan,

tällä direktiivillä ei vaikuteta jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin, joissa kielletään liikeyrityksiä harjoittamasta tiettyä toimintaa tai joissa asetetaan niille tiettyjä tällaisen toiminnan harjoittamiseen liittyviä edellytyksiä,

on vaikea arvioida, minkälaiset proviisorin palvelujen tarjoamisen vapautta helpottamaan tarkoitetut säännökset olisivat tällä hetkellä asianmukaisia; tällaisissa olosuhteissa ei ole suositeltavaa antaa tällaisia säännöksiä,

kun on kyse hyvän maineen ja nuhteettomuuden vaatimuksista, on erotettava toisistaan vaatimukset, jotka on täytettävä ennen kuin ryhdytään harjoittamaan ammattia, ja ne, jotka on täytettävä sitä harjoitettaessa, ja

palkatussa työssä olevien henkilöiden suhteen työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1612/68 [1] ei sisällä erityisiä säännöksiä nuhteettomuudesta tai hyvästä maineesta, ammatillisesta valvonnasta eikä ammattinimikkeiden käytöstä; jäsenvaltiosta riippuen tällaisia säännöksiä sovelletaan tai voidaan soveltaa sekä palkatussa työssä oleviin että itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiviin henkilöihin; toimintaa, jonka harjoittamista varten jäsenvaltioissa edellytetään farmasian tutkintotodistus, todistus tai muu muodollinen kelpoisuutta osoittava asiakirja, harjoitetaan sekä palkattuna työntekijänä että itsenäisenä ammatinharjoittajana tai samat henkilöt voivat uransa aikana harjoittaa ammattiaan molemmilla tavoilla; näiden ammattihenkilöiden mahdollisimman runsaan vapaan liikkuvuuden edistämiseksi yhteisön alueella näyttää tarpeelliselta ulottaa tämän direktiivin soveltaminen koskemaan palkatussa työssä olevia henkilöitä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Soveltamisala

1 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan toimintaan, johon ryhtymistä ja jonka harjoittamista rajoittavat yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa ammatilliset kelpoisuusvaatimukset ja joihin voivat päästä 4 artiklassa tarkoitettujen farmasian tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen haltijat.

[1] EYVL N:o L 257, 19.10.1968, s. 2

▼B

II LUKU

Farmasian tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on tunnustettava sellaiset tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka on annettu jäsenvaltioiden kansalaisille toisessa jäsenvaltiossa direktiivin 85/432/ETY 2 artiklan mukaisesti ja jotka on mainittu 4 artiklassa, siten, että kyseinen pätevyystodistus antaa jäsenvaltion alueella saman oikeuden ammattiin pääsyyn ja ammatin harjoittamiseen kuin jäsenvaltion itsensä myöntämät 4 artiklassa mainitut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat.

2. Jäsenvaltioiden ei kuitenkaan tarvitse hyväksyä 1 kohdassa tarkoitettuja tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita muodollista kelpoisuutta osoittavia asiakirjoja uusien yleisölle avoimien apteekkien perustamista varten. Tässä direktiivissä myös vähemmän kuin kolme vuotta toimineita apteekkeja pidetään uusina.

Viiden vuoden kuluttua 19 artiklan 1 kohdassa asetetun määräajan päättymisestä komissio antaa neuvostolle kertomuksen siitä, miten jäsenvaltiot ovat panneet täytäntöön edellä mainitun alakohdan, ja mahdollisuuksista laajentaa 1 kohdassa tarkoitettujen tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisen tunnustamisen vaikutuksia. Se tekee tarvittaessa aiheelliset ehdotukset.

3 artikla

1. Edellä 2 artiklasta poiketen ja rajoittamatta vuoden 1979 liittymisasiakirjan 45 artiklan soveltamista, Helleenien tasavallan ei tarvitse hyväksyä muiden jäsenvaltioiden myöntämiä tutkintotodistuksia, todistuksia tai muita muodollista kelpoisuutta osoittavia asiakirjoja 2 artiklassa säädetyllä tavalla, paitsi jos kysymyksessä on 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan harjoittaminen palkattuna työntekijänä asetuksen (ETY) N:o 1612/68/ETY mukaisesti.

Niin kauan kuin Helleenien tasavalta käyttää tätä poikkeusta hyväkseen ja rajoittamatta vuoden 1979 liittymisasiakirjan 45 artiklan soveltamista, muiden jäsenvaltioiden ei tarvitse hyväksyä 2 artiklan säännösten mukaisesti 4 artiklan d alakohdassa tarkoitettuja todistuksia, paitsi jos kysymyksessä on 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan harjoittaminen palkattuna työntekijänä asetuksen (ETY) N:o 1612/68/ETY mukaisesti.

2. Kymmenen vuoden kuluttua 19 artiklassa säädetyn määräajan päättymisestä komissio tekee neuvostolle aiheelliset ehdotukset tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisen tunnustamisen vaikutusten laajentamiseksi tarkoituksena helpottaa sijoittautumisvapauden tehokasta käyttämistä Helleenien tasavallan ja muiden jäsenvaltioiden välillä. Neuvosto päättää näistä ehdotuksista ETY:n perustamissopimuksessa määrätyn menettelyn mukaisesti.

4 artikla

Edellä 2 artiklassa tarkoitetut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat ovat:

a) *Belgiassa:*

”Le diplôme légal de pharmacien/het wettelijk diploma van apoteker” (laillinen proviisorin tutkintotodistus), jonka yliopistojen lääketieteen ja farmasian tiedekunnat, keskustutkintolautakunta tai valtion yliopistokoulutuksen tutkintolautakunnat antavat;

b) *Tanskassa:*

”Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen” (yliopistollinen proviisorin todistus);

▼B

c) *Saksassa:*

1) ”Zeugnis über die staatliche Pharmazeutische Prüfung” (todistus valtiollisesta proviisorin tutkinnosta), jonka toimivaltaiset viranomaiset antavat;

2) Saksan liittotasavallan toimivaltaisten viranomaisten antamat todistukset siitä, että 8 päivän toukokuuta 1945 jälkeen Saksan demokraattisen tasavallan toimivaltaisten viranomaisten antamat tutkintotodistukset tunnustetaan vastaaviksi edellä 1 alakohdassa mainitun kanssa;

d) *Kreikassa:*

”Πιατοποιητκό των αρμοδίων αρχών, ικανότητας άσκησης της φαρμακευτιτκής, χορηγουμενο μετά κρατική εξέταση” (todistus proviisorintoimen harjoittamiseen vaadittavasta pätevyydestä), jonka toimivaltaiset viranomaiset valtiollisen tutkinnon suorittamisen jälkeen antavat;

e) *Ranskassa:*

yliopistojen antama valtiollinen proviisorin tutkintotodistus tai farmasian tohtorin tutkintotodistus;

f) *Irlannissa:*

”Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist” (laillistetun proviisorin todistus);

g) *Italiassa:*

Proviisorintoimen harjoittamiseen oikeuttava tutkintotodistus tai todistus, joka annetaan valtiollisen tutkinnon suorittaneille;

h) *Luxemburgissa:*

Valtiollinen proviisorin tutkintotodistus, jonka valtion tutkintolautakunta antaa ja jonka allekirjoittaa opetusministeri;

i) *Alankomaissa:*

”Het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen” (yliopistollinen proviisorin todistus);

j) *Yhdistyneessä kuningaskunnassa:*

”Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist” (laillistetun proviisorin todistus);

▼M1

k) *Espanjassa:*

”Título de licenciado en farmacia” (opetus- ja tiedeministeriön tai yliopistojen antama yliopistollinen proviisorin tutkinto);

l) *Portugalissa:*

”Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas” (yliopistojen antama proviisorin tutkintotodistus).

▼B

5 artikla

Jos jäsenvaltiossa vaaditaan, että 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan aloittamista tai harjoittamista varten on 4 artiklassa mainitun tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan lisäksi oltava täydentävä ammattikokemus, tällaisen jäsenvaltion tulee hyväksyä riittäväksi todisteeksi sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, josta henkilö on peräisin tai josta hän tulee, antama todistus, joka osoittaa, että hän on hoitanut sanottuja tehtäviä samanpituisen ajan siinä jäsenvaltiossa, josta hän on peräisin tai josta hän tulee.

Tätä tunnustamista ei kuitenkaan sovelleta Luxemburgin suurherttuakunnan vaatimaan kaksivuotiseen ammattikokemukseen, joka vaaditaan valtion toimiluvan myöntämiseksi yleisöä palvelevalle apteekkille.

▼B

III LUKU

Saavutetut oikeudet

6 artikla

Farmasian tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita yliopistollisia tai vastaavia kelpoisuustodistuksia, jotka jäsenvaltiot ovat antaneet jäsenvaltioiden kansalaisille ja jotka eivät täytä direktiivin 85/432/ETY 2 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia, pidetään näiden vaatimusten mukaisina tutkintotodistuksina, jos:

— ne ovat todistuksia koulutuksesta, joka on suoritettu ennen sanotun direktiivin täytäntöönpanoa, tai

— ne ovat todistuksia koulutuksesta, joka on suoritettu sanotun direktiivin täytäntöönpanon jälkeen, mutta aloitettu ennen sen täytäntöönpanoa,

ja molemmissa tapauksissa, jos:

— niihin liittyy todistus, joka osoittaa niiden haltijan harjoittaneen tosiasiallisesti ja luvallisesti jotakin direktiivin 85/432/ETY 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua toimintaa jäsenvaltiossa vähintään kolme peräkkäistä vuotta todistuksen myöntämistä edeltäneiden viiden vuoden aikana edellyttäen, että toiminta on kyseisessä jäsenvaltiossa säänneltyä.

IV LUKU

Tutkintonimikkeen käyttö

7 artikla

1. Vastaanottavien jäsenvaltioiden on, tämän kuitenkan rajoittamatta 14 artiklan soveltamista, huolehdittava, että 2, 5 ja 6 artiklan edellytykset täyttävillä jäsenvaltioiden kansalaisilla on oikeus käyttää säädettyä tutkintonimikettä tai tarvittaessa sen lyhennettä, joka on käytössä siinä jäsenvaltiossa, josta ovat he peräisin tai josta he tulevat, tämän valtion kielellä. Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat vaatia, että nimikkeen jäljessä on mainittava sen antaneen laitoksen tai tutkintolautakunnan nimi ja sijaintipaikka.

2. Jos siinä jäsenvaltiossa, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, käytetty tutkintonimike saattaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa aiheuttaa sekaannuksen nimikkeen kanssa, joka tässä valtiossa edellyttää asianomaiselta lisäkoulutusta, jota kyseinen henkilö ei ole suorittanut, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia häntä käyttämään siinä jäsenvaltiossa, josta henkilö on peräisin tai josta hän tulee, hankittua tutkintonimikettä vastaanottavan jäsenvaltion määräämässä sopivassa muodossa.

V LUKU

Säännökset sijoittautumisoikeuden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi

8 artikla

1. Vastaanottavan jäsenvaltion, joka vaatii 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa ensi kertaa aloittavilta kansalaisiltaan todistetta hyvästä maineesta ja nuhteettomuudesta, on muiden jäsenvaltioiden kansalaisilta hyväksyttävä tästä riittäväksi todisteeksi sellaiset todistukset, jotka osoittavat, että vaatimukset hyvästä maineesta ja nuhteettomuudesta täyttyvät ja jotka on antanut sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

2. Jos jäsenvaltio, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, ei vaadi tässä tarkoitettua toimintaa ensi kertaa aloittavilta henkilöiltä todistusta hyvästä maineesta tai nuhteettomuudesta, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia otteen sen jäsenvaltion rikosrekisteristä, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, tai jollei tällaista ole, vastaavan asiakirjan, jonka on antanut sen jäsenvaltion

▼B

toimivaltainen oikeus- tai hallintoviranomainen, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

3. Jos vastaanottavalla jäsenvaltiolla on yksityiskohtaisia tietoja vakavasta seikasta, joka on tapahtunut sen alueen ulkopuolella ennen kuin kyseinen henkilö sijoittautui tähän valtioon ja joka todennäköisesti vaikuttaisi kyseisen toiminnan aloittamiseen sen alueella, se voi ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

Sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on tarkistettava tietojen todenperäisyys, jos ne todennäköisesti vaikuttaisivat kyseisen toiminnan aloittamiseen tässä jäsenvaltiossa. Kyseisen valtion viranomaisten on päätettävä tarvittavien tutkimusten laadusta ja laajuudesta sekä ilmoitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikista toimenpiteistä, joihin ne tämän johdosta ryhtyvät antamiensa todistusten tai asiakirjojen suhteen.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että annettuja tietoja käsitellään salassa pidettävinä.

9 artikla

1. Jos vastaanottavassa jäsenvaltiossa on voimassa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä hyvän maineen tai nuhteettomuuden vaatimuksista, mukaan lukien säännökset ja määräykset kurinpitotoimista 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan harjoittamiseen liittyvän vakavan ammatillisen väärinkäytöksen tai rikostuomion varalta, sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on toimitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikki tarpeelliset tiedot ammatillisista tai hallinnollisista kurinpitotoimista, joihin asianomaisen suhteen on ryhdytty, tai rangaistuksista, joihin asianomainen on tuomittu ammattiaan harjoittaessaan siinä jäsenvaltiossa, josta hän on peräisin tai tulee.

2. Jos vastaanottavalla jäsenvaltiolla on yksityiskohtaisia tietoja vakavasta seikasta, joka on tapahtunut sen alueen ulkopuolella ennen kuin kyseinen henkilö sijoittautui tähän valtioon ja joka todennäköisesti vaikuttaisi tässä tarkoitetun toiminnan harjoittamiseen sen alueella, se voi ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

Sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on tarkistettava tietojen todenperäisyys, jos ne todennäköisesti vaikuttaisivat kyseisen toiminnan harjoittamiseen tässä jäsenvaltiossa. Kyseisen valtion viranomaisten on päätettävä tarvittavien tutkimusten laadusta ja laajuudesta sekä ilmoitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikista toimenpiteistä, joihin ne tämän johdosta ryhtyvät 1 kohdan mukaisesti annettujen tietojen suhteen.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että annettuja tietoja käsitellään salassa pidettävinä.

10 artikla

Jos vastaanottava jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan, jotka ryhtyvät harjoittamaan 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa tai harjoittavat sitä, asiakirjaa fyysisestä ja henkisestä terveydestä, tuon valtion tulee hyväksyä tästä riittäväksi todisteeksi sellaisen asiakirjan esittäminen, joka vaaditaan siinä jäsenvaltiossa, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

Jos jäsenvaltio, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, ei aseta tällaisia vaatimuksia niille, jotka aikovat ryhtyä harjoittamaan tai harjoittavat kyseistä toimintaa, vastaanottavan jäsenvaltion tulee hyväksyä tällaiselta kansalaiselta kyseisen valtion toimivaltaisen viranomaisen antama todistus, joka vastaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa annettuja todistuksia.

▼B

11 artikla

Edellä 8, 9 ja 10 artiklassa tarkoitetut asiakirjat eivät niitä esitettäessä saa olla kolmea kuukautta vanhempia.

12 artikla

1. Edellä 8, 9 ja 10 artiklan mukainen menettely, jossa käsitellään asianomaisen oikeutta ryhtyä harjoittamaan 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa, on saatettava päätökseen mahdollisimman nopeasti ja viimeistään kolmen kuukauden kuluessa kaikkien asianomaista koskevien asiakirjojen esittämisestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän menettelyn päätyttyä tehdystä muutoksenhausta johtuvien määräaikojen noudattamista.

2. Edellä 8 artiklan 3 kohdassa ja 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa pyyntö tutkia asia uudelleen siirtää 1 kohdassa tarkoitettua määräaikaa.

Sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee ja jonka puoleen asiassa käännytään, on annettava vastauksensa kolmen kuukauden kuluessa.

Vastauksen saatuaan tai määräajan päätyttyä vastaanottavan jäsenvaltion on jatkettava 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

13 artikla

Jos vastaanottava jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan, jotka alkavat harjoittaa 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa tai harjoittavat sitä, valan vannomista tai juhlallisen vakuutuksen antamista, ja kyseisen valan tai vakuutuksen kaava ei sovellu muiden jäsenvaltioiden kansalaisten käytettäväksi, kyseisen jäsenvaltion on huolehdittava, että asianomaiselle on tarjottavissa sopiva ja vastaava valan tai vakuutuksen kaava.

14 artikla

Jos 1 artiklassa tarkoitettuun toimintaan liittyvän ammattinimikkeen käyttö on vastaanottavassa jäsenvaltiossa säännelty, toisten jäsenvaltioiden kansalaisten, jotka täyttävät 2, 5 ja 6 artiklassa säädetyt ammattipätevyyden edellytykset, tulee käyttää vastaanottavan jäsenvaltion ammattinimikettä, joka siinä valtiossa vastaa mainittuja kelpoisuusvaatimuksia, ja sen lyhennettä.

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta asianomaiset voivat saada tietoa vastaanottavan jäsenvaltion terveydenhuoltoa ja sosiaaliturvaa koskevasta lainsäädännöstä ja tarvittaessa siellä noudatettavasta ammattietiikasta.

Tätä varten jäsenvaltiot voivat perustaa tiedotuskeskuksia, joista asianomaiset voivat saada tarvitsemansa tiedot. Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat vaatia, että edunsaajat ottavat yhteyttä näihin keskuksiin.

2. Jäsenvaltiot voivat perustaa 1 kohdassa tarkoitettuja keskuksia niiden toimivaltaisten viranomaisten tai toimielimien yhteyteen, jotka ne ovat nimenneet 19 artiklan 1 kohdassa asetetun määräajan kuluessa.

3. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa huolehdittava, että edunsaajat sekä oman etunsa että asiakkaittensa edun vuoksi hankkivat vastaanottavassa valtiossa ammatin harjoittamiseen tarvittavan kielitaidon.

VI LUKU

Loppusäännökset

16 artikla

Jos epäilyyn on perusteltua aihetta, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia toisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista todistamaan oikeaksi toisessa jäsenvaltiossa myönnetyt tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, joita tarkoitetaan II

▼B

ja III luvussa, sekä vahvistamaan sen, että asianomainen täyttää kaikki direktiivissä 85/432/ETY säädetyt koulutusvaatimukset.

17 artikla

Jäsenvaltioiden on 19 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa nimettävä ne viranomaiset ja toimielimet, jotka ovat toimivaltaisia myöntämään ja ottamaan vastaan tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita muodollista kelpoisuutta osoittavia asiakirjoja sekä tässä direktiivissä tarkoitettuja asiakirjoja ja tietoja, sekä ilmoitettava siitä muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä.

18 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan myös niihin jäsenvaltioiden kansalaisiin, jotka asetuksen (ETY) N:o 1612/68 mukaisesti harjoittavat tai aikovat harjoittaa jotakin 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa palkattuina työntekijöinä.

19 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet 1 päivään lokakuuta 1987 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

20 artikla

Jos jäsenvaltiolla on huomattavia ongelmia tämän direktiivin soveltamisessa tietyillä aloilla, komissio tutkii nämä ongelmat kyseisen valtion kanssa ja pyytää asiasta lausunnon farmasian alan komitealta, joka on asetettu päätöksellä 75/320/ETY ([1]).

Komissio tekee tarvittaessa neuvostolle asianmukaiset ehdotukset.

21 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

([1]) EYVL N:o L 147, 9.6.1975, s. 23